

GODINE SOLIDARNOSTI

FONDACIJA
ANA I VLADE
DIVAC

Prvih 10 godina

Fondacija Ana i Vlade Divac osnovana je na Vidovdan, 28.juna 2007.godine. Osnivali su je naš proslavljeni košarkaš Vlade Divac i njegova supruga Ana kao nastavak skoro dvadesetogodišnjeg humanitarnog rada u Americi. U početku je naša kancelarija u Beogradu brojala troje ljudi i nismo mogli ni da prepostavimo da će nas danas, posle 10 godina biti 10 puta više.

Na to sam posebno ponosna, jer govori da smo opravdali poverenje ljudi, pre svega onih čije ime nosimo, a zatim i svih donatora da nastavimo dalje, da radimo mnogo više i da širimo oblasti u kojima radimo.

Na početku smo delovali samo na teritoriji Srbije, danas sprovodimo projekte koji pokrivaju region. Svaki dan gradimo naše znanje, naše kapacite i timski duh. To se u potpunosti vidi u onome što radimo.

Zahvaljujući brojnim donatorima, pojedincima, kompanijama i organizacijama, za prvih 10 godina prikupili smo 13,5 miliona dolara i pomogli preko 600.000 ljudi. Stambeno smo zbrinuli više od 700 porodica, i podržali 829 malih porodičnih biznisa i poljoprivrednih gazdinstava. Pored toga, obnovili smo i opremili više od 90 javnih objekata (vrtića, škola, sportskih terena, bolničica, prihvatnih i centara za azil) i podržala 450 omladinskih inicijativa u Srbiji.

Na početku, Fondacija je prvenstveno radila na stambenom zbrinjavanju izbegličkih porodica iz Hrvatske, BiH i internu raseljenih sa Kosova koje su do tada živele u kolektivnim centrima po Srbiji. Više od 500 porodica je zahvaljujući našoj podršci izašlo iz kolektivnih centara i počelo samostalan život, a za njih 350 obezbeđili smo podršku da se samostalno izdržavaju i žive od svog rada.

Pomagali smo svima koji su pretrpeli štetu u poplavama 2014. godine da obnove kuće, oštećene radnje i poljoprivredna gazdinstva. Obnavljali smo i škole, vrtiće, sportske sale i terene i druge javne objekte od značaja za lokalne zajednice.

Nisu samo naši ljudi bili ti kojima smo pomagali. Kada se pre dve godine, desila izbeglička kriza i veliki broj izbeglica počeo da prolazi kroz Srbiju, znali smo da je naš zadatak da i njima pomognemo, kroz humanitarnu pomoć, a kasnije i unapređenje uslova za njihov pri-vremeneti smeštaj.

Pored delovanja i rada na projektima u vanrednim situacijama, sve vreme radimo na tome da unapredimo društvo u Srbiji kroz unapređenje kvaliteta života onih najranjivijih društvenih grupa, pre svega mladih, dece, samohranih majki.

Pomažemo ljudima da budu samostalni, da žive od svog rada, pa tako pružamo podršku za započinjanje sopstvenog posla ili poljoprivredne proizvodnje, posebno u manje razvijenim opštinama.

Želim da istaknem da svih ovih rezultata ne bi bilo, da nije bilo sjajnog tima od 32 zapo-slena, preko 100 volontera, podrške 650.000 pojedinaca, 680 kompanija i 82 organizacije. Hvala svima.

Nastavljamo dalje, jer kada se bavite ovim poslom, uvek ima mnogo stvari koje možete da unapredite. Odgovornost nije samo na državi, odgovornost je na svima nama. Zato želim da nas u narednih 10 godina bude još više kako bismo bili u prilici da od Srbije napravimo mesto za srećan i kvalitetan život svih ljudi koji u njoj žive.

Ana Koeshall, direktor

Ponosni na:

700

STAMBENO ZBRINUTIH
PORODICA

829

GRANTOVA ZA MALI
BIZNIS I POLJOPRIVREDNU
PROIZVODNJU

450

OMLADINSKIH
INICIJATIVA

90

OBNOVLJENIH I
OPEMLJENIH JAVNIH
OBJEKATA

SADRŽAJ

Podsticaj u
samozapošljavanju

INTERVJU:
Ana i Vlade
Divac

str. 5

Pomoći izbeglicama
i lokalnim
zajednicama

str. 7

Fond kojim zaista
upravljaju mlađi

str. 8

Oslonac za 500 izbegličkih porodica

Srbija je u prvoj deceniji 21. veka bila zemlja sa najvećim brojem interna raseženih i izbeglih lica, uprkos naporima i rezultatima državnih organa Republike Srbije, međunarodnih organizacija i domaćih i stranih nevladinih organizacija.

Upravo zato je Fondacija Ana i Vlade Divac kao jedan od svojih glavnih zadataka i prioriteta po osnivanju, 2007. godine odredila pružanje pomoći izbeglim i raseženim licima koji su živeli u kolektivnim centrima.

Kroz dodelu građevinskog materijala, izgradnju zgrada za socijalno stanovanje, izgradnju montažnih kuća i otkup seoskih domaćinstava, Fondacija je stambeno zbrinula 500 porodica sa prostora Hrvatske, Bosne i sa Kosova.

Kroz projekt „RAISE“ koji je Fondacija realizovala saradnji sa UniCredit bankom i uz podršku UniCredit Fondacije UniCredit Grupe, 140 izbeglih i raseženih lica uspešno je započelo i razvilo sopstveni biznis i nastavilo da se samostalno izdržava, što je jedan od preduslova za ponovno vraćanje izgubljenog samopouzdanja i samopoštovanja tokom godina provedenih u kolektivnim centrima. U sklopu istraživanja i evaluacije različitih projekata i modela na temu migrantskog preduzetništva, Evropska komisija uvrstila je „RAISE“, zajednički projekt Fondacije Ana i Vlade Divac, UniCredit Fondacije i UniCredit Banke među 20 najboljih projekata u Evropi u domenu promocije i podrške preduzetništvu i integraciji izbeglih i interna raseženih lica.

Brojne porodice obuhvaćene ovim programom su istakle da im je upravo on omogućio da stanu na noge i započnu poljoprivredni proizvodnju, a zatim i piasiraju proizvod na tržište.

„Naša deca će ići u školu i stvarno mi je važno što će imati neki oslonac ako jednog dana budu imali problema da nadu posao. Oni će biti u mogućnosti da žive od našeg biznisa. Ovo je, zaista, bilo jako važno za nas, u svakom smislu, duhovnom takođe. Ovo nas je spasilo“, reči su Sanje Milić, izbeglice iz Hrvatske, koja danas živi u selu Grabovac kod Obrenovca i kojoj je u okviru projekta dodeljeno seosko domaćinstvo i plastenik za proizvodnju povrća.

PODSTICAJ SAMOZAPOŠLJAVANJU

829 priča sa srećnim krajem

Ekonomска nezavisnost je jedan od osnovnih uslova za kvalitetan život građana. Upravo zato je i jedan od zadataka Fondacije Ana i Vlade Divac je ekonomsko osnaživanje i podsticaj samozapošljavanju, posebno najugroženijih grupa. Nije potrebno mnogo toga da se započe sopstveni posao, ali samo ako tačno znate šta želite. Sve je, naravno lakše ako se imamo pomoći.

Fondacija pruža podršku kroz dodelu ekonomskih grantova mladim preduzetnicima, višečlanim porodicama, samohranim roditeljima i socijalnim preduzećima. Od osnivanja do danas, Fondacija je dodelila 829 grantova za započinjanje ili razvoj sopstvenog posla ili poljoprivredne proizvodnje.

Kroz projekt Divac poljoprivredni fondovi, Fondacija pruža podršku poljoprivrednicima da započnu ili razviju sopstvenu poljoprivrednu proizvodnju. Ovaj projekt podržavaju individualni donatori iz dijaspreme i Srbije.

Fondacija pruža podršku i socijalnim preduzećima i radi na kreiranju klime u kojem društvo bolje razume prirodu i način njihovog poslovanja, odnosno povezanost preduzetništva i socijalne komponente. U okviru toga, kroz projekat „Ideja za bolje sutra“ koji Fondacija

sprovođa zajedno sa UniCredit Fondacijom i UniCredit Bankom, dodeljeni su grantovi za 16 preduzetničkih ideja. Brojne su porodice i domaćinstva koja su dobila podsticaj da počnu da žive od svog rada.

„Posebno lepo deo našeg posla je kada posećimo ljude koji su dobili našu pomoći, i vidimo da su nasmehani, srećni i zadovoljni. Meni je predivan utisak kada vidim pune plastenike, novi malinjak, ili nešto drugo ostvareno uz našu pomoć. To je utisak koji rado delimo sa svima, a naročito sa donatorima bez kojih ne bi mogli da realizujemo ovaj projekt.“
Uroš Delić, menadžer za korporativnu filantropiju

GODINE SOLIDARNOSTI

REČ KORISNIKA

Zemlja nam vrati i više nego što zasadimo

Leto. Radovi su u poodmakloj fazi. Svakodnevno gledam oca kako sa velikim naporom odlaži sa dedom u polje, na livade...

Oci su ga izdale pre nekih sedam godina, ali to i dalje mi u porodicu, a on posebno, teško prihvatom. Njih li nako sa 45 godina ostati bez 80% vida, u godinama kad je izdržavanje porodice, uz školovanje dva studenta, pato na njegovu leđu, na njegove ruke – ruke koje su svaki dinar zaradivale sečom drva, ili kopanjem kanala.

Veoma je teško gledati sve to, a biti nemoćan da pomognem. Nas tri sestre i majka, nije bilo načina da mu pomognem fizičkim radom. Pomagala smo mu tako što smo isle putem utabanim čvrstim moralnim normama, lepim vaspitanjem i marljivim radom. Dan za dan, uz sve više ambicije i samopouzdanja, završila sam osnovne, a zatim i master studije srpskog jezika i književnosti u septembru 2015. godine, a prije posao sam dobiti u januaru sledeće godine. Ponosni roditelji su nastavili da školuju sestre, a ja sam, ipak, osećala negde u prikraku svog

bića, da se još uvek nisam odužila roditeljima koliko zasluzuju.

Posebno mu je teško leti. Deda je već star i sve teže mu pada rad. Otac je od onih ljudi koji će za svoju porodicu uraditi sve, a pa i preuzeti sav teret na leđa, kojer teret sve slabije izdržava. Imanje je poprilično veliko, oko 7 hektara, ali uređeno i odiše toplinom i radom. Još je bilo lepše u vreme dok je o njemu vodio računa pradeda, a s njom, kako ja volim da kažem, zadrugom. Otac sa ushićenjem priča o velikoj porodici, njivama žita, stadima i krdima, ali deda nije čovek koji mu je bio vetrar u ledu u vremenu kad je otac mogao da ostvari svoje ambicije i nastavi da održava domaćinsku tradiciju. Sve se svelo na rad „onolikoto koliko možemo i mora“ – malo.

„FONDACIJA ANA I VLADE DIVAC“ nudi grantove za mlade poljoprivrednike: „Vest sam pročitala na jednom od opštinskih sajtova, ali mi danima ne da mira. Nešto je posebno ta vest, sama po sebi. Mladi poljoprivrednik... babov mladi poljoprivrednik. Titula koja bi mi bila draža od svih diploma i dostignuća, titula kojom bih ja bila svom ocu vetrar u leđu. Titula, kojom bih vratio slijepim očima, a imanju nekadašnji izgled i značaj. Aplicirala sam, ne govorći bilo kome za ovakav pokušaj ostvarenja sna. Vreme je prolazilo, a ja sam se sve manje nadala – možda bi bilo neelogično odabratи jednu devojku, možda

moja zamisao nije vredna u njihovim očima... Misli koje su me nučile do poziva iz Fondacije, poziva gospođe Nade, koji je u meni pokrenuo lavnu pozitivnu energiju, radost, ponosa. Nedugo zatim, komisija je došla i uverila se u ono što sam napisala u prijavi, a otac je tek tada saznao. Posle toliko godina sam opet videla dragi sijaj u njegovim očima – odgajao je, ne samo tri Češke, već tri velika i zrela čoveka, iako najmlađa sestra ima tek osam godina.

Emira Rovčanin Projekat je bio usmeren ka kupovini stada od pet ovaca, i sproveden je tako. Dobili smo 5 umativenih ovaca, uz to smo mi kupili ovnu, i sada, posle 6 meseci, naše stado broji 15 grla. Najmlađa seka je dobita devet novih ljubimaca, a mi motivaciju za ostanak na selu, brigu o imanju, iako smo završili fakultete i radimo trenutno. Sve je drugačije, lakše, lepše. Imanje više nije pusto, štale su opet punе, a naša srca kučaju jednim ritmom, radničkim, zadovoljnjim.

Moja poruka za sve mlade je da se okrenu i vrate selu, da odatle potiče zadovoljstvo i iskonsku svrhu čovekova. Nemojte bežati od korena – zemlja nam vrati i više nego što zasadimo. Pratite ovake akcije Fondacije, možda je vaša šansa upravo na redu.

Emira Rovčanin, profesorka srpskog jezika iz Prijepolja

Imanje je postalo naša „barka spasa“

„Moje ime je Bogić Moračanin i ja sam ponosni član nekada šestočlane porodice. Sada nas, na našu veliku radost, ima mnogo više. Iako više ne živimo svi zajedno, još uvek smo jako vezani jedni za druge. Još uvek zavisimo od uzajamne podrške, a svaki individualni uspeh doživljavamo kao veliku pobjedu cele porodice. Trenutno, sa roditeljima i mlađom sestrom živim u porodičnoj kući u Prijepolju, na imanju koje smo nasledili od baba i dede. Danas sebe vidim kao talentovanog, obrazovanog i posvećenog mladića. Čvrsto verujem u svoje sposobnosti jer su one rezultat moje odluke i životnih izbora. Međutim, neke odluke jednostavno budemo primorani da donešemo, iako to istinski ne želimo. Jedna od takvih odluka bila je i odlazak iz našeg porodičnog doma na Kosovu. Sećate se one '99. godine i vremena NATO agresije? Tada su moji roditelji doneli jedini mogući izbor kako bi nas zaštitili. Bila je to teška odluka jer smo iz sebe ostavljali život koji smo voleli i gradili godinama. Nažalost, nismo bili jedini koji su doneli odluku da ostave sve i odsele se. Ovo je bio prvi veliki šamar koji me je trgnuo iz bajkovitog detinjstva u vrlo ružnu, nametnutu realnost.“

Čvrsto verujem u svoje sposobnosti jer su one rezultat moje odluke i životnih izbora. Međutim, neke odluke jednostavno budemo primorani da donešemo, iako to istinski ne želimo. Jedna od takvih odluka bila je i odlazak iz našeg porodičnog doma na Kosovu. Sećate se one '99. godine i vremena NATO agresije? Tada su moji roditelji doneli jedini mogući izbor kako bi nas zaštitili. Bila je to teška odluka jer smo iz sebe ostavljali život koji smo voleli i gradili godinama. Nažalost, nismo bili jedini koji su doneli odluku da ostave sve i odsele se. Ovo je bio prvi veliki šamar koji me je trgnuo iz bajkovitog detinjstva u vrlo ružnu, nametnutu realnost.

Naš odlazak sa Kosova, osim toliko silno prizeljkivane slobode, doneo nam je i prelep, veliko imanje prepuno zelenila i raznovrsnog voća. Iako prihvati desetak godina pamtim kao vreme velikih održanja, pozravljana, povremeno i oskudice, moram da priznam da je život ponovo počinjan da bude lep.

Zahvaljujući velikom trudu i predanom radu mojih roditelja, imanje je postalo naša „barka spasa“. Najveći deo hrane uzgajali smo na plodnom imanju. Sećam se da smo uvek imali pun podrum najukusnije zimnice koju smo sami spremljali. Kasnije, kada smo odrastali, troškovi školovanja su vrtoglavog rasli i pred nama se našao novi izazov. Ali, pogodate i sami, imanje nam je i ovoga puta prisikočilo u pomoći.

Za par godina uspeli smo da obnovimo veliki deo starog voćnjaka, sagradili plastenike i već imali mali malinjak koji se pokazao kao vrlo dobra ideja. I tako smo, na veliku radost mojih roditelja, moje dve sestre, brat i ja uspeli da od osnovnih škola stignemo do fakulteta i

uspješno ih završimo. Iako je zarada bila mala, bila je ključna za naš opstanak. Ali i ideja je bila odlučna. To je ono što smo naposletku svim zakačili. A kako smo vremenom postajali sve sasnji svojih sposobnosti, rasla je i želja za uspehom. Žašto ne bismo otišli korak dalje i pokrenuli bazu na plodnom imanju? Ukratko rečeno, nismo imali početni kapital. Još uvek smo bili u teškoj finansijskoj situaciji i bizar je bio godinom ležala na papiru i čekala. Po svemu sudeći, čekala je Nadu, divnu gospođu koja zastupa Fondaciju „Ana i Vlade Divac“. Kada smo sasvim slučajno naleteli na konkurs, odlučili smo da se prijavimo, i bili smo sumnjičivi. A onda, nakon kraćeg perioda, javili su nam da se naša ideja razmatra, a kasnije i da smo dobitnici sredstava fondacije Divac. Tada se zaista sve promenilo.

Zato su odlučili da nam pomognu i odobre sredstva za veći deo opreme koja će nam biti potrebna. Sada kada imamo dovoljno veliku

ostavu, planiramo da povećamo proizvodnju povrća. Uveliko proširujemo zasade šljiva, višnji, kupina i malina. Recepti su spremni i čekaju priliku da se dokažu, baš kao i cela moja porodica.

Iako sam na samom početku i daleko od prave definicije biznismena, osećam se uspešno. Činjenica je da postoje podjednake šanse da uspem kao i da ne uspem. Ali, sada mi sve deluje moguće, ostvarivo. Nakon mnogo godina borbe, usuđujem se da kažem – i krije slike o životu, zaista počinjenim da verujem u nesreću i dobro ljudi. Hvala Fondaciji „Ana i Vlade Divac“ na prilici koju nam je pružila.

Bogić Moračanin, poljoprivrednik iz Velike Župe

Putevi su uvek otvoreni

Fondacija „Ana i Vlade Divac“ već dugi niz godina pruža pomoć samohranim roditeljima i njihovoj deci, kao jednoj od najugroženijih grupa u našem društvu. Deda smo pomogli 54 jednoroditeljske porodice kroz stambeno zbrinjavanje, direktnu humanitarnu pomoć i podršku u započinjanju i razvoju malog biznisa.

Biljana Cakić iz Leskovca je majka troje dece koju je ljubav prema književnosti i jeziku odvela u Niš. Tu je srela i svoju ljubav sa kojom je počela da zajedno drži fiktivni centar. Tu je rodila troje dece.

Ipak na korak do završetka fakulteta, bračni odnosni su bili trajno narušeni pa je 2013. prešla kod porodice u Leskovac.

„Srušio mi se ceo svet, ostala sam bez temelja.“

Iako je diplomirala posla nije bilo, a posledica svega bio je veliki stres i bolest.

„Razbolela sam se, a nisam imala ni novca za lečenje. Hvala bogu nisi se ostvarile loše programe lekara.“

Deca su se svako veče molila da ozdravim. Zbog njih sam moralna da preživim.“

I zaista, stvari su se popravile na bolje, a sve je započeto kada je Biljana poželela da ponovo pokrene grupu za trening

„Dobila sam informaciju da Fondacija Ana i Vlade Divac podržava samohrane majke. Dobila sam donaciju sa kojom sam uspela da nabavim 20 ak stepera, elastične trimere, fitens vreće, komplet za suspenziju treninga, komplete jednoručnih tegova. Sasvim dovoljno za razne vrste programa u grupi. Sasvim dovoljno za život.“

Pred Biljanom su novi izazovi, a kako kaže na njoj je da odgovori.

„Važno je krenuti sa idejom i da počnete da tražite puteve. A oni su često otvoreni.“

Biljana Cakić, samohrana majka iz Leskovca

„Pomažući samohranim roditeljima zapravo kreiramo uslove za kvalitetno odraštajanje dece iz ovih porodica i omogućavamo da imaju bezbrižno detinjstvo. Nažalost veliki broj porodica gde samo jedan roditelj brine o deci, živi ispod linije siromaštva. Naši projekti su zato usmereni na ekonomsko osnaživanje i kreiranje uslova za samozapošljavanje.“

Ivana Gvozdenović, koordinator projekta za samohrane roditelje

Veliko srce za 38 škola i vrtića

Fondacija Ana i Vlade Divac i Eurobank Srbija su 2010. godine pokrenuli zajednički projekat Veliko srce sa ciljem obnova igrališta u dečjim vrtićima širom Srbije.

U okviru projekta, donirano je preko 2000 dečjih knjiga Narodnoj biblioteci Srbije u cilju povećanja knjižnog fonda biblioteke širom Srbije odabranim izdanjima za decu.

„Hvala Eurobanki i Fondaciji što ćemo biti u prilogu da više od 500 dece vaspitavamo i motivišemo da napreduju u boljem okruženju. Novo igralište, a posebno montessori kabinet važno je deci sa invaliditetom koja na ovaj

način kroz inkluzivni boravak uspevaju da prate korak svojih drugara“, rekla je Radmila Arandelović, direktorka Predškolske ustanove „Rakovica“, čiji vrtić je obnovljen u okviru projekta Veliko srce.

Tokom prethodnih godina, projekat Veliko srce dobitnik je nekoliko nagrada za važan doprinos razvoju društveno odgovornog poslovanja u Srbiji, između ostalih, nagrade Virtus i Moj izbor.

Kroz rad Fondacije „Ana i Vlade Divac“ realizovali smo veliki broj inicijativa, ali je „Veliko srce“ jedan od najdugovečnijih projekata.

Već gotovo sedam godina smo u misiji da kroz opremanje i rekonstrukciju delova škola i vrtića deci omogućimo bolje uslove za razvoj, igru, obrazovanje i vaspitanje, rekla je Ana Koeshall, direktorka Fondacije.

GODINE SOLIDARNOSTI

Ana i Vlade Divac: Pomažući drugima pomažete i sebi

Od samog početka do danas, onaj najvažniji cilj je bio da reaffirmišemo ono elementarno osećanje solidarnosti među našim ljudima i da pokažemo da politika ipak ne može da prožme sve, da ima još dosta prostora da se povežemo i pomažemo. Lično verujem da kad svoju sreću i svoja sredstva podeliš sa većim brojem ljudi, onda si i ti puno srećniji i ispunjeniji.

Šta vas je opredelilo da počnete da se bavite humanitarnim radom u Srbiji? Šta vam je bio cilj?

VLADE: Kada smo se 2007. godine vratili iz Amerike nakon završetka moje profesionalne košarkaške karijere, saznali smo da i dalje, deset petnaest godina nakon rata, izbeglice iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine i interna raseljena lica sa Kosova žive u kolektivnim centrima u Srbiji. Bili smo nekoliko dana sa njima, u jednom od centara i videli kakav je život tih ljudi. Nije bilo dileme, odlučili smo da pomognemo da se što veći broj tih ljudi stambeno zbrine i poči ne samostalno da živi, da imaju opet svoj dom. Kupovali smo seoska domaćinstva, gradili montažne kuće, stanove i druge nam je da smo uspeli uz podršku donatora za gotovo 500 porodica obezbedimo uslove da započnu nov i slaboden život.

Krenuli smo sa ciljem da zajedno sa partnerima iz države i sa donatorima radimo na tome da u Srbiji više ne postoji ni jedan kolektivni centar i da ljudi dobiju uslove za solidan život.

Od samog početka do danas, onaj najvažniji cilj je bio da reaffirmišemo ono elementarno osećanje solidarnosti među našim ljudima i da pokažemo da politika ipak ne može da prožme sve, da ima još dosta prostora da se povežemo i pomažemo. Lično verujem da kad svoju sreću i svoja sredstva podeliš sa većim brojem ljudi, onda si i ti puno srećniji i ispunjeniji.

ANA: Mi smo se već u Americi, pre dolaska u Srbiju bavili humanitarnim radom i uvideli da ste pojedinici, kada su udruženi mogu da pozitivno promene. Isto to smo zeleli da uradimo i ovde, da naša zemlja, Srbija postane bolje društvo, ravnopravnije, tolerantnije, i pomažući drugima, vi pomažete i sebi.

ANA: Ono što mogu da kažem da sam ponosna na naš narod koji je sve ovo vreme solidaran i pomaže koliko može, videli smo kako smo bili složni kada su se desile poplave, a posebno

sam ponosa kako smo pokazali saosećanje prema izbeglicama sa Bliskog istoka.

Šta su sve oblasti rada Fondacije, šta danas radite?

VLADE: Već 10 godina dajemo sve od sebe kako bismo poboljšali kvalitet života ljudi u Srbiji. Cilj nam je da zaposlimo što više ljudi, da obezbijedimo mladim i deci što bolje uslove za odraštaj i obrazovanje, a tu smo da pomognemo i u vanrednim situacijama kakve su bile poplave 2014. godine i izbeglička kriza 2015. godine. Mladi su nam posebno važni, i ako kažemo da su oni budućnost ove zemlje i ako želimo da ova zemlja napreduje, moramo im pomoći da budu jači, da se bore za sebe i da menjaju stvari, da ne čekaju na druge. To i radimo kroz naše omladinske projekte i posebno mi je draga da smo bili u prilogu da u manje razvijenim sredinama Srbije podržimo mlade i njihove ideje, jer tamo je ta podrška najpotrebnija. Briga o deci i unapređenje uslova za njihovo odraštaj i obrazovanje nam je takođe jedan od prioriteta, jer samo obrazovani možemo da menjamo društvo u kome živimo. Obilazeći Srbiju, što gradske, što seoske sredine, videli smo stare i zapuštene škole, bez osnovnih uslova, i presekli da ovo ne može biti dalje naša realnost. U saradnji sa Ministarstvom prosvete pokrenuli smo projekt da obnovimo i opremimo osnovne škole, jer verujemo da sva decu zaslužuju jednakе uslove za obrazovanje.

ANA: Nastavljamo da uz podršku starih i novih partnera i donatora radimo ono što najbolje znamo, da pomažemo najugroženijim u svakodnevnoj rabi sejajne stvari. Ovaj veliki posao radi tim posvećenih, odgovornih, stručnih i dobrih ljudi i ja im čestitam.

Šta planirate za sledećih 10 godina?

VLADE: Naša Fondacija je porasla i ponosan sam na sve zapostlene i na sve volontere koji svakodnevno rade sjajne stvari. Ovaj veliki posao radi tim posvećenih, odgovornih, stručnih i dobrih ljudi, da pomažemo da ljudi žive od svog biznisa ili poljoprivrede, da ostaju u selima i da dobro žive u gradovima. Sve ove projekte radimo u partnerstvu i koordinaciji sa resornim institucijama, ministarstvima, lokalnim samoupravama i ta saradnja je izuzetno važna, jer smo svi na istom zadatku, da nam svima bude bolje.

ANA: Mi u Fondaciji volimo da pružamo konkretnu pomoć, jer mislim da ne postoji

PODRŠKA LOKALNIM ZAJEDNICAMA

Da svaka škola u Srbiji bude kao nova

Dve trećine škola u Srbiji izgrađeno je pre pola veka. Od 4.500 škola, samo trećina njih ispunjava osnovne standarde, a blizu 200 škola uopšte nema vodu. Veliki broj škola ima neuslovne i ruinirane toalete, nameštaj nije menjан decenijama, nedostaju novi sportski tereni, fiskalne sale, učila, računari.

Upravo zato, Fondacija je od samog početka radi na unapređenju uslova za kvalitetno odrađivanje i obrazovanje dece u Srbiji, kroz unapređenje pre svega infrastrukturnih uslova u predškolskim i školskim objektima.

2013. godine u saradnji sa Ministarstvom prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije i medijskim partnerom Radio televizijom Srbije, Fondacija je pokrenula projekt „Jedan u milion“ sa ciljem prikupljanja sredstava za

obnovu i opremanje osnovnih škola u Srbiji, kako bi se unapredili uslovi za školovanje dece. Jedna od škola koja je dobila novu opremu je OŠ „Petar Kočić“ u Indiji.

„Naročito smo zahvalni za binokularni mikroskop, koji je bolji od elektronskih, i koji ima znatno veće uvećanje, i gde deca mogu da jasno vide ono o čemu se samo pričalo“, rekla je profesorka biologije Dragana Mazinjanin.

PODRŠKA U VANREDNIM SITUACIJAMA

Obnova poplavljениh područja 2014.

Nakon katastrofalnih poplava koje su zadesile Srbiju u maju 2014. godine i istočnu Srbiju u septembru iste godine, Fondacija se uključila u pružanje pomoći u obnovi poplavljениh područja, imajući u vidu da je jedno od četiri strateška opredeljenja Fondacije, podrška u vanrednim situacijama i humanitarna pomoći.

Fondacija je pomagala oštećenim sugrađanima da se što pre vrte u svoje domove i da obновe svoju poljoprivrednu proizvodnju i male porodične biznise od kojih su do tada živeli. Zahvaljujući velikom broju donatora, pretežno kompanijama i pojedincima iz dijaspora i širom Srbije, Fondacija je kroz dodelu gradevinskog materijala obnovila skoro 200

porodičnih kuća, najviše u Obrenovcu, zatim Paraciću, Svilajncu...

Osim toga, dodeljeno je skoro 300 grantova za obnovu poljoprivredne proizvodnje i oštećenih biznisa u poplavljanim opštinama. Imajući u vidu da je veliki broj vrtića, škola i sportskih terena stradao u poplavama, Fondacija je

zahvaljujući donatorima bila u prilici da obnovi skoro 20 objekata za decu.

„Bilo je strašno. Bilo je užasno. Krov nam je bio uništen skroz, a kuća prazna. Ništa nismo imali. Sada je zahvaljujući Fondaciji sve dobro, sve lepo“, rekla je Zorica Grbić iz Obrenovca.

GODINE SOLIDARNOSTI

HUMANITARNA POMOĆ

Pomoći izbeglicama i lokalnim zajednicama

FOTO: Ivana Patarčić

Od eskalacije izbegličke krize 2015. godine Fondacija Ana i Vlade Divac, zajedno sa donatorima i partnerima i resornim državnim institucijama, radila je na obezbeđivanju i isporuci humanitarne pomoći izbeglicama i migrantima sa Bliskog istoka.

Do maja 2017. godine, isporučeno je 420 tona direktnе humanitarne pomoći za 360.000 ljudi zahvaljujući mobilnim timovima Fondacije koji su redovno na terenu i rade da pomoći stigne onde gde je najneophodnija.

Od zatvaranja Balkanske rute u martu 2016. godine, Fondacija Divac aktivno radi na unapređenju uslova za smeštaj tražilaca azila i migranata koji se sada duže zadržavaju na teritoriji naše zemlje. Do sada su unapređeni kapaciteti za smeštaj skoro 850 ljudi u skladu sa međunarodnim standardima (Centar za azil Krnjača, Prihvativni centar u Kikindi) a do kraja avgusta 2017. godine biće unapređeni uslovi za smeštaj još 360 ljudi (Centar za azil Tuti-

na) u Vranju). Uspostavljena su i opremljena i dva dečja kutka u centrima za azil u Tutinu i Sjenici kako bi deca koja tamо borave imala uslove za druženje i igru.

Fondacija je kreirala različite vrste društvenih aktivnosti za sticanje profesionalnih veština i znanja za migrante koji borave u prihvatnim centrima i centrima za azil (Šid, Tutin, Sjenica, Krnjača), kao i Meksalištu i Infoparku u Beogradu, od radionica za šivenje, pletenje, IT kurseva, kurseva srpskog, engleskog i nemačkog jezika, čitanje kanom, dekupež kroz koje je prošlo više od 3.000 ljudi. Pored toga, organizovano je i pružanje psihosocijalne pomoći za žene i decu u centrima za azil u Tutinu i Sjenici.

Osim pružanja podrške i pomoći za izbeglice i migrante, Fondacija pomaže i opštinsima koje su najviše pogodene izbegličkom krizom (Subotica, Šid, Dimitrovgrad, Preševo, Sjenica, Tutin, Lajkovac) kroz organizaciju treninga za reagovanje u vanrednim situacijama i kroz

dodelu opreme opštinskim štabovima za vanredne situacije u vrednosti od po 10.000 dolara po opštini. Pored toga, organizovano je oko 150 volonterskih akcija u kojima su učestvovali i lokalno stanovništvo i migranti koji su zajednički čistili okolinu, sadili drveće i cveće, uređivali javne površine, igrali zajedno fudbal.

Podržan je rad 26 organizacija civilnog društva koje pomažu migrantima kroz dodelu grantova za jačanje njihovih organizacionih kapaciteta. Istovremeno, Fondacija je organizovala različite vrste društvenih aktivnosti i događaja sa ciljem podizanja svesti stanovništva o problemima sa kojima se izbeglice suočavaju i promocije empatije i solidarnosti као univerzalnih ljudskih vrednosti. Vrednost svih do sada realizovanih projekata je skoro 5,5 miliona dolara.

Sve ove aktivnosti realizovane su uz podršku partnera i donatora, pre svega, međunarodnih humanitarnih organizacija i bilateralnih donatora: Catholic Relief Services, Polish

Humanitarian Action (PAH), Mercy Corps, International Rescue Committee, Ambasada Kraljevine Norveške u Republici Srbiji, Američka agencija za međunarodni razvoj (USAID), Grupa 484.

Naši timovi su na terenu 24 sata dnevno i pored toga što dajemo hrano i garderobu uspeli smo da im se približimo i da čujemo njihove izbegličke priče. Razgovarali smo sa njima, igrali se sa decom i učinili da bar na kratko zaborave kroz šta su sve prošli na putu do Srbije.

Na kraju dana se osećamo odlično, jer znamo da smo dali sve od seba da izbeglice osete olakšanje i zadrže svoje dostanstvo.

Marija Tomić,
koordinator projekata
humanitarne pomoći

RAZVOJ DEMOKRATIJE

Fond kojim zaista upravljaju mladi

Projekat Divac omladinski fondovi, Fondacije „Ana i Vlade Divac”, sprovodi se od juna 2013. godine, uz finansijsku podršku Američke agencije za međunarodni razvoj (USAID) i Balkanskog fonda za demokratiju.

Cilj projekta je povećanje učešća mladih u procesima lokalnog razvoja kroz dodelu bespovratnih novčanih sredstava projektima koje pokreću i vode mladi.

Od tada je više od 10.000 mladih ljudi učestvovalo u ovim aktivnostima i sarađivalo sa 11 opština (Aranđelovac, Blace, Kanjiža, Lazarevac, Obrenovac, Prijepolje, Vladičin Han, Vlasotince, Vršac, Užice i Kuršumlija) u brojnim lokalnim aktivnostima.

One su obuhvatale renoviranje više od 300 školskih igrališta, naučnih školskih radionica, sportskih dvorana, otvorenih sportskih terena i drugih aktivnosti koje su se fokusirale na kulturu, sport, obrazovanje i aktivizam.

Tako su širom Srbije nikle male pijace, tereni za košarku, teretane na otvorenom, renovirana su školska dvorišta i sale. Mladi su mogli da se okušaju u pravljenju robova, učenju sviranja na instrumentima, dizajnu odeće ili priključe se ekološkim aktivnostima. Korist od ovih projekta imalo je čak 130 hiljada građana.

Za razliku od drugih, ovaj fond je poseban po mnogo čemu.

Svakim Divac omladinskim fondom upravlja odbor sačinjen od deset mladih ljudi uzrasta od 15 do 30 godina koji se biraju na javnom konkursu i edukuju da vode program malih donacija.

Mladi koji čine odbor Divac omladinskog fonda odlučuju koji će omladinski projekti biti podržani i kako će sredstva najbolje biti iskorишćena u njihovoj opštini

Divac omladinski fond je otvoren za sve mlađe koji žele da unaprede svoju zajednicu, a svi članovi i članice imaju ista prava da iskažu svoje stavove i odlučuju od dodeli sredstava omladinskim projektima, što garantuje da će sredstva biti dodeljena na pravedan način,

a kontrola potrošnje novca je jasna i transparentna.

„Sa ponosom gledamo šta su mladi sve u stanju da urade kada im se da samo malo podsticaju i podrške. Napredujući u svojim životima, oni menjaju živote cele zajednice“, rekla je **Ana Divac**, predsednica Upravnog odbora Fondacije Divac.

Fondacija će nastaviti da podržava organizacije mladih kako bi se obezbeđila održivost aktivizma ovih organizacija na lokalnom nivou.

Oni čine Fondaciju Ana i Vlade Divac

Tim: Ana Koeshall, Aleksandra Kecanjević, Kemal Grgić, Maja Vranić Mitrić, Anica Divac, Rozica Milosavljević Marić, Uroš Delić, Marija Tomić, Ivona Gvozdenović, Jelena Rakić, Željko Mitkovski, Miloš Živković, Veljko Perović, Zoran Ilić, Vladimir Tomašević, Nada Obradović, Katarina Kukolj, Alex Dimitrijević, Miroslav Luburić, Ivana Nikolić, Irena Radujević, Jovana Vuksan, Marija Đorđević, Ersin Džigal, Vlatko Jovićević, Mehđija Medović, Tomor Misini, Željko Voštić, Olivera Nikolić, Miljana Kerču, Ivana Alempijević

Zajedno sa:

670 KOMPANIJA

650.000 POJEDINACA

200 VOLONTERA

82 ORGANIZACIJE